Dosarul nr. 3-4086/2024

H O R E
În n gii

06 martie 2025 mun. Chișinău
Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani)
În componența:
Președintele ședinței, judecătorul **Gandrabur Marcel**
Grefier **Svistal Lorena**

examinând în ședință de judecată publică, cauza de contencios administrativ intentată de Procopciuc Angela, avocat în cadrul Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela” împotriva Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, terț IMSP ”Spitalul Clinic Bălți” cu privire la obligarea emiterii actului administrativ individual favorabil,

c o n s t a t ă:

Argumentele participanţilor la proces.

La data de 11 septembrie 2024, Procopciuc Angela în calitate de fondator al Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela” a înaintat **acțiune de contencios administrativ** în contradictoriu cu Compania Națională de Asigurări în Medicină *(CNAM)* solicitând:

1. Anularea răspunsului CNAM nr. 01-02/5012 din 06 august 2024 prin care a fost respinsă cererea din 25 iulie 2024 privind restabilirea drepturilor încălcate.

2. Obligarea CNAM de a o include pe Procopciuc Angela în baza de date a persoanelor asigurate AOAM nr. IDNP ***** și la recuperarea cheltuielilor atribuite la tratamentul medical la Spitalul Clinic mun. Bălți din 22 iulie 2024.

3. Încasarea cheltuielilor de judecată, suportate pe parcursul judecării cauzei - asistența juridică 10 mii lei, cheltuielile de transport, conform bonurilor de plată - 800,00 lei pentru fiecare ședință de judecată.

În motivarea acțiunii a menționat că, prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 octombrie 2023 a fost respinsă acțiunea civilă a CNAM împotriva avocatului Procopciuc Angela privind încasarea forțată a primei de asigurare obligatorie pentru anii 2020-2022 ca nefondată și admisă acțiunea reconvențională a avocatului Procopciuc Angela privind încasarea din contul CNAM a primei de asigurare medicală obligatorie pentru anii 2019-2021 în mărime de 6 084 lei și 4 056 lei pentru anul 2023. Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2024 apelul CNAM a fost respins cu menținerea hotărârii instanței de fond fără modificări. Decizia de apel este definitivă și executorie, dar pasibilă de atac cu recurs la Curtea Supremă de Justiție. Deși, decizia Curții de Apel Bălți este executorie, dar nefiind începută procedura de executare forțată a sumelor adjudecate prin hotărâri judecătorești, fiind contestată de părți cu recurs, totuși

constatările instanței printr-o hotărâre judecătorească, ba mai mult, hotărârea Curții Constituționale din 06 aprilie 2023 fiind obligatorie pentru toate instituțiile publice și private.

Relevă că este persoană cu dizabilități protejată și asigurată de Guvernul Republicii Moldova (art. 4 Legii), nefiind obligată să achite polița de asigurare, ori, instanțele judecătorești au constatat că aceste persoane nu au asemenea obligație. La 22 iulie 2024 fiind internată în Spitalul Clinic mun. Bălți cu diagnoză ”*****”, a fost informată că serviciile medicale nu vor fi prestate gratis pe motiv că este exclusă din Baza de date a persoanelor asigurate. Deci, din cauza persoanelor cu funcții de răspundere din cadrul CNAM. intenționat sau cu premeditate de răzbunare, având în vedere litigiul civil iscat dintre părți, au exclus-o din Baza de date ca persoană asigurată, astfel, lipsind-o de la posibilitatea profitării de serviciile medicale asigurate. Factorii de decizie de la CNAM au comis un abuz prin nerespectarea nu numai a prevederilor constatate prin hotărâri judecătorești, dar și constatările Curții Constituționale din hotărârea nr. 8 din 06 aprilie 2023 prin care se atestă că prevederile legii invocate în litigiul civil nu sunt aplicabile avocaților cu dizabilități și care au patru și mai mulți copii la întreținere. Potrivit art. 140 din Constituția Republicii Moldova legile și alte acte normative sau unele părți ale acestora devin nule, din momentul adoptării hotărârii corespunzătoare a Curții Constituționale și hotărârile Curții Constituționale sunt definitive și nu pot fi atacate. Iar conform art. 16 din Codul de procedură civilă, hotărârile, încheierile, ordonanțele și deciziile judecătorești definitive, precum și alte adresări legale ale instanței judecătorești, sunt obligatorii pentru toate autoritățile publice, asociațiile obștești, persoanele oficiale, organizațiile și persoanele fizice și se execută cu strictețe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătorești, dispozițiilor, cererilor, delegațiilor, citațiilor, altor adresări legale, precum și lipsa de considerație față de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod și în alte legi.

Cu referire la normele legale menționate mai sus, conducerea CNAM nu face excepție de la subordonarea legilor, actelor judecătorești și dispozițiile Curții Constituționale, în partea art. 4 alin. (2), art. 23 din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002, persoanele cu dizabilități severe, accentuate sau medii sunt asigurați de Guvernul Republicii Moldova și nu trebuie să achite asigurarea medicală, iar Anexa 2 nu este aplicabilă avocaților cu dizabilități ca în situația dânsei. Deci, nefiind subiect de impozabilitate în contul CNAM, nu este obligată să achite plățile de asigurare medicală obligatorie din contul său ca avocat, fiind persoană asigurată de Guvern, este în drept să beneficieze de dreptul la asistență medicală garantată de stat, iar acțiunile CNAM denotă încălcarea drepturilor sale și impunerea la cheltuieli suplimentare legate de tratamentul acordat de instituțiile medicale staționare, dar și ambulatorii. Procopciuc Angela dispune de dizabilități medii din anul 2015 potrivit art. 4 lit. i) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998, Guvernul are calitatea de asigurat pentru asemenea categorii de persoane cu domiciliul în Republica Moldova. Pentru aceste fapte, funcționarul public CNAM care a admis abuz de împuternicirile acordate, încalcă intenționat legea, hotărârile instanțelor de judecată și Curții Constituționale, admite discriminări, cauzează prejudicii materiale prin inițierea litigiilor de judecată, urmează să fie supusă răspunderii disciplinare corespunzătoare, iar dânsa repusă în drepturi.

În legătură cu acest fapt la 25 iulie 2024 reclamanta și avocatul său au depus o cerere (prealabilă) prin care au solicitat - repunerea în Baza de date ca persoană asigurată medical din contul Guvernului Republicii Moldova ca persoană cu dizabilității medii. Achitarea serviciilor prestate de Spitalul Clinic mun. Bălți la secția de urgență din 22 iulie 2024. Executarea benevolă a hotărârii Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 octombrie 2023 privind încasarea din contul CNAM a primei medicale obligatorii pentru anii 2019-2021 în mărime de 6 084,00 lei și 4 056,00 lei pentru anul 2023 în contul Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela”, menținută prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2024 și transferarea în contul bancar al Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela” a primelor de asigurare medicală achitate anterior nefondat în mărime de 6 084,00 lei și 4 056,00 lei, cheltuielile de judecată - taxa de stat 456,00 lei și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 20 mii lei. Pornirea procedurii disciplinare în privința funcționarului public CNAM - care a exclus-o din Baza de date a persoanelor asigurate medical, încălcând drepturile sale fundamentale și cauzând prejudicii materiale considerabile, cu aplicarea actelor de reacționare în privința ultimilor în corespundere cu legea în vigoare pentru neadmiterea pe viitor a încălcărilor similare. Prin răspunsul CNAM din 06 august 2024 s-a respins cererea pe motiv că decizia instanței de apel a fost contestată cu recurs și nu sunt temeiuri de executare, indiferent de decizia Curții Constituționale avocatul dispune de venituri, respectiv trebuie să achite polița de asigurare, astfel soluția de scoatere din Sistemul de date a persoanelor asigurate medical din contul bugetului Guvernului Republicii Moldova este corectă și colaboratorii CNAM au procedat corect excluzând-o din baza de date ca fiind persoană neasigurată, explicând dreptul de contestare în instanța de contencios administrativ în termen de 30 zile de la notificare. Răspunsul indicat supra din 06 august 2024 cu nr. 01-02/5012 este vădit ilegal urmând a fi anulat cu obligarea pârâtului de a emite un act administrativ favorabil individual din următoarele considerente.

Prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 octombrie 2023, menținută fără modificări prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2024, pronunțate în cauza civilă la acțiunea CNAM împotriva Procopciuc Angela privind încasarea datoriei și acțiunii reconvenționale privind restituirea plăților executate nepotrivit, or potrivit art. 394 din Codul de procedură civilă, decizia instanței de apel rămâne definitivă din momentul pronunțării și se execută conform prevederilor prezentului cod. Art. 11 din Codul de executare stabilește că documentul executoriu este titlul de executare emis de instanța de judecată, însă, normele Codului de executare nu exclude executarea hotărârii judecătorești în procedura benevolă și în lipsa executorului judecătoresc, care necesită cheltuieli suplimentare atât din partea creditorului cât și din partea debitorului. Prin scrisoarea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 05 iulie 2024 se informează că dosarul civil dat se află la Curtea Supremă de Justiție ca urmare a depunerii cererilor de recurs, însă soluție de suspendare a executării nu există - art. 435 din Codul de procedură civilă. Necătând la acest fapt, se pretinde la încălcarea termenului rezonabil de executare a hotărârii judecătorești stabilite în art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, iar de aici și accesul la justiție.

În virtutea soluțiilor instanțelor judecătorești executorii și definitive, cât și în baza constatărilor Curții Constituționale nr. 8 din 06 aprilie 2024 ridicată în cadrul litigiului civil menționat supra, rezultă că asupra avocaților cu dizabilități nu se răsfrâng cerințele legii privind asigurarea medicală și deci, nu urmează a fi aplicată. Astfel spus, reclamanta ca persoană cu dizabilități este considerată persoană asigurată medical și urmează să fie menținută în Sistemul de date CNAM al persoanelor asigurate, nefiind necesar de a achita plata serviciului medical garantat de stat. De aici, concluzia CNAM în răspunsul din 06 august 2024 este ilegal și urmează a fi anulat. Deci, temei de înaintare a acțiunii în contencios administrativ este nu numai dezacordul cu răspunsul primit, dar și încălcarea drepturilor fundamentale individuale ale reclamantei, dreptul la asigurarea medicală și beneficierea de tratament medical garantat, încălcat prin activitatea administrativă a unei autorități publice - CNAM, care refuză extrajudiciar să-l recupereze, aceste drepturi fiind posibil de recuperat doar printr-o acțiune în contencios administrativ. Răspunsul nr. 01-02/5012 din 06 august 2024 constituie act administrativ individual defavorabil pentru petiționar, care conform art. 10 alin. (1) din Codul administrativ, poate fi orice dispoziție, decizie sau altă măsură oficială întreprinsă de autoritatea publică pentru reglementarea unui caz individual în domeniul dreptului public, cu scopul de a produce nemijlocit efecte juridice, prin nașterea, modificarea sau stingerea raporturilor juridice de drept public. CNAM era obligată prin lege să își exercite discreția fără erori discreționare, iar petiționarul constată o eroare discreționară admisă de autoritatea publică exprimată prin omisiunea de a lua în considerație toate faptele relevante, fiind neglijate probatoriului, care urma a fi verificat, în mod obligatoriu. Încălcările principiilor după care era necesar să se ghideze în activitatea sa o administrație publică modernă, identificate prin Codul european al bunei conduite administrative și cele identificate și care privesc, de fapt, conduita profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din administrația publică - inspectorii fiscali - au admis abuzuri, depășiri de competență, astfel, legalitatea; prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute; nediscriminarea de către autoritățile și instituțiile publice; proporționalitatea; imparțialitatea și independența; lipsa abuzului de putere; obiectivitatea; corectitudinea și buna-credință în exercitarea activității de administrație publică; așteptări legitime, consecvență. De menționat și faptul că prin răspunsul contestat dar și prin răspunsul la cererea prealabilă nu rezultă examinarea prin soluție a tuturor pretențiilor înaintate, inclusiv respectarea practicii judiciare în cauza prin care instanțele de judecată deja s-au expus asupra ilegalității soluției la aprecierea nefondată și ilegală a pretenției privind lipsa temeiului de impunere de a executa recalcularea solicitată, prin ce CNAM încalcă dreptul fundamental prevăzut de art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, privind securitatea raporturilor juridice. De menționat că autoritatea publică în ordine de ierarhie are obligația de a se expune și asupra formei și modului de adoptare a unor decizii, având în vedere că legislația prevede expres condițiile emiterii unui act administrativ, mai ales că acesta a fost adoptat ca urmare a unei solicitări a petiționarului. Acțiunea administrativă se bazează pe o decizie discreționară cuvenită, concluzie ce se desprinde, în special, din prevederile art. 137 alin. (1) din Codul administrativ,

potrivit căruia autoritățile publice ”trebuie” să acționeze cu bună-credință în limitele legal stabilite și cu respectarea scopului pentru care l-a atribuit.

Pe parcursul derulării procesului a fost atrasă în proces în calitate de terț – Spitalul Clinic mun. Bălți.

Prin **referința** Companiei Naționale de Asigurări în Medicină s-a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată. *(f.d. 62-64)*

În susținerea referinței s-a relatat următoarele:

La data de 13 septembrie 2024, CNAM a recepționat prin intermediul poștei electronice toate actele prezentate de instanță (încheierea instanței, cererea de chemare în judecată și actele adiacente anexate de reclamantă).

Luând în considerare circumstanțele elucidate în cererea de chemare în judecată inițiată de reclamanta Procopciuc Angela, CNAM neagă impetuos acuzațiile imputate și solicită respingerea acțiunii înaintate de către reclamantă, ca fiind neîntemeiată.

Reclamanta declară în mod eronat că CNAM nejustificat îi solicită achitarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, or este avocat încadrat în grad de dizabilitate.

Raporturile juridice în domeniul asigurării obligatorii de asistență medicală sunt reglementate de Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală (Legea nr. 1585/1998), Legea nr. 1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală (Legea nr. 1593/2002), Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul de gestiune și Hotărârea nr. 1246/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea/suspendarea statutului de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală (Hotărârea nr. 1246/2018). Astfel, prin aceste acte normative au fost aprobate și sunt aplicate regulile de acordare/suspendare a statutului de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală (AOAM), mecanismul de calculare a primei de AOAM în sumă fixă și a penalităților aferente, precum și de identificare a persoanelor neasigurate obligate să se asigure în mod individual. Efectiv, prima de AOAM, constituie suma fixă sau contribuția procentuală la salariu și la alte recompense, pe care asiguratul este obligat să o plătească asigurătorului pentru preluarea riscului persoanei asigurate conform legislației (art. 3 din Legea nr. 1593/2002). Persoanele fizice neangajate incluse la începutul anului de gestiune în una din categoriile de plătitori prevăzute în Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002, inclusiv avocații, sunt obligate să se asigure în mod individual, prin achitarea primei de AOAM în sumă fixă, în termen de până la 31 martie a anului de gestiune. Totodată, avocații angajați prin contract individual de muncă fac parte din categoriile de plătitori ai primelor de AOAM în formă de contribuție procentuală la salariu și la alte recompense, prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 1593/2002, iar primele de AOAM pentru avocații angajați se calculează în funcție de contribuția procentuală la salariu și la alte recompense, până la deducerea (reținerea) impozitelor și altor plăți obligatorii stabilite de legislație.

Menționează că, Guvernul are calitatea de asigurat pentru un șir de categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova și aflate la evidența instituțiilor abilitate ale

Republicii Moldova, inclusiv persoanele cu dizabilități severe, accentuate și medii, cu excepția persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual. Prin urmare, avocații neangajați, care au obținut licența în modul stabilit de lege, sunt specificați expres în Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002 (Categoriile de plătitori ai primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă, care se asigură în mod individual). Conform Hotărârii nr. 1246/2018, la acordarea statutului de persoană asigurată, în cazul includerii concomitente a persoanei fizice în categoriile ”persoană asigurată de Guvern” și ”persoană asigurată în mod individual”, se acordă în mod prioritar, statutul de ”persoană asigurată în mod individual”. Reclamanta în calitate de avocat neangajată, urmează să se asigure în mod individual, achitând prima de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă. Reclamanta neîntemeiat admite faptul că încadrarea sa în gradul de dizabilitate, obligă CNAM de a o include pe avocata Procopciuc Angela în SIA ”AOAM” în categoria de ”persoane asigurate de Guvern”.

În Hotărârea nr. 18/2015 pentru controlul constituționalității punctului 3 din Anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală (Sesizarea nr. 8a/2015), Curtea Constituțională a reținut că, principiul obligativității reprezintă o modalitate de responsabilizare a cetățenilor, pentru a-și asuma riscul ce poate surveni în cazul înrăutățirii stării sănătății, având obligația de a participa la sistemul asigurărilor obligatorii de asistență medicală cu o contribuție, în acoperirea financiară a cheltuielilor legate de survenirea evenimentelor asigurate (§53). Totodată, Curtea Constituțională a menționat că, principiul solidarității constituie fundamentul organizării și funcționării sistemului asigurărilor sociale de sănătate. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, de a asigura un minim gratuit de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări medicale (§54). Subsidiar, în hotărârea nr. 13/2011 pentru controlul constituționalității art. IV din Legea nr. 186 din 15 iulie 2010 pentru modificarea și completarea unor acte legislative, Curtea Constituțională a constatat că, potrivit principiului solidarității sociale, orice persoană aptă de muncă are obligația de a contribui la asigurarea socială a celor inapți, inclusiv prin achitarea din salariu și din alte venituri a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală (§5). Prin urmare, fondurile de asigurare obligatorie de asistență medicală sunt constituite din primele de asigurare obligatorie de asistență medicală sub forma unei sume fixe sau contribuții procentuale la salariu și la alte recompense, pe care asiguratul este obligat să o plătească asigurătorului pentru preluarea riscului persoanei asigurate conform legislației. Potrivit pct. 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002, plătitori ai primelor de asigurare medicală în sumă fixă sunt mediatorii, notarii, avocații, executorii judecătorești, experții judiciari care activează în cadrul unui birou de expertiză judiciară, interpreții, traducătorii și administratorii autorizați, indiferent de forma juridică de organizare a activității, neangajați, care au obținut atestat, licență sau autorizație în modul stabilit de lege. Conform art. 4 alin. (4) din Legea nr. 1585/1998, Guvernul are calitatea de asigurat pentru categoriile de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova, aflate la evidența instituțiilor abilitate ale Republicii Moldova, cu excepția persoanelor obligate prin lege să se

asigure în mod individual. Astfel, persoanele neangajate care nu dispun de mijloace financiare și care cad sub incidența art. 4 alin. (4) din Legea nr. 1585/1998 sunt asigurate de către stat, însă, legiuitorul specifică faptul că, persoanele obligate prin lege să se asigure în mod individual sunt exceptate de a fi asigurate din contul statului. Curtea Constituțională în decizia nr. 45/2017 de inadmisibilitate a sesizării nr. 52g/2017 privind excepția de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 4 alin. (4) din Legea nr. 1585-X11I din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală a reținut că, Guvernul are calitatea de asigurat doar pentru anumite categorii de persoane, care nu sunt angajate sau nu desfășoară o activitate liber profesionistă si care nu obțin venituri impozabile.

Menționează că activitatea de avocat nu reprezintă o activitate de muncă în forma clasică prevăzută de legislația muncii, ținând cont că, în contextul art. 5 pct. 362 din Codul fiscal, profesia de avocat se încadrează în activitate profesională în sectorul justiției. Potrivit Legii nr. 1260/2002 cu privire la avocatură, profesia de avocat este exercitată de persoane calificate și abilitate, conform legii, să pledeze și să acționeze în numele clienților lor, să practice dreptul, să apară în fața unei instanțe judecătorești sau să consulte și să reprezinte în materie juridică clienții lor. Profesia de avocat este liberă și independentă, cu organizare și funcționare autonomă, în condițiile legii și ale statutului profesiei de avocat. Legea nr. 1260/2002 instituie norme care impun anumite condiții cu privire la funcționarea și organizarea profesiei de avocat.

În acest sens, în conformitate cu art. 32 alin. (3) din Legea nr. 1260/2002, cabinetului avocatului sau biroului asociat de avocați i se eliberează un extras din registru, care servește drept temei pentru punerea la evidență fiscală, înregistrarea în calitate de plătitor de contribuții la bugetul asigurărilor sociale de stat și de prime de asigurare obligatorie de asistență medicală, pentru confecționarea ștampilei și deschiderea conturilor bancare. Efectiv, conform art. 60 alin. (1) și (2) din Legea nr. 1260/2002, avocatul acordă asistență juridică clientului în baza contractului de asistență juridică, încheiat în formă scrisă, iar împuternicirile avocatului se confirmă prin mandat, totodată, art. 63 alin. (1) din legea prenotată dispune expres că, munca avocatului este remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice. Astfel, avocații, obținând venituri impozabile pentru activitatea lor, nu sunt scutiți de la plata impozitului pe venit, de la contribuțiile de asigurări sociale și de la achitarea primei de asigurare obligatorie de asistență medicală, potrivit prevederilor legale.

Într-o altă ordine de idei, Legea nr. 1593/2002 prevede posibilitatea stabilirii prin Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală a unei reduceri a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală în sumă fixă pentru avocați, în cazul în care aceștia vor achita prima de asigurare în termen de până la data de 31 martie a anului de gestiune. Astfel, în condițiile în care prima de asigurare obligatorie de asistență medicală pentru anul 2024, conform art. 4 alin. (2) din Legea fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2024 nr. 420/2023, este de 12 636 lei, avocații, care s-au asigurat în mod individual până la 31 martie, au achitat 4 056 lei, conform art. 4 alin. (6) al legii prenotate. În hotărârea nr. 8 din 6 aprilie 2023 privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din art. 4 alin. (4) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998, din art. 23 alin. (4) din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 și pct. 10

din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1246 din 19 decembrie 2018 (sesizările nr. 72g/2022, nr. 91g/2022 și nr. 110g/2022), Curtea Constituțională a reținut că, în această cauză, legislatorul a calificat profesia de avocat ca fiind generatoare de venituri și, prin urmare, nu există un scop legitim ca persoanele care exercită această profesie să fie asigurate de Guvern. Totuși, pentru a stabili că profesia de avocat reprezintă un criteriu obiectiv care justifică tratamentul diferențiat, Curtea trebuie să verifice dacă legea prevede garanții pentru persoanele care exercită această profesie că vor încasa venituri în cuantum suficient care ar permite autorităților să le excludă din categoria persoanelor asigurate de Guvern (§58). Opțiunea de politică socială a legislatorului, potrivit căreia, pe de o parte, persoanele cu dizabilități/persoane care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii au fost incluse în categoria persoanelor asigurate de Guvern și, pe de altă parte, persoanele cu dizabilități/persoane care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii și dețin o licență de avocat au fost incluse în categoria persoanelor asigurate în mod individual, creează un tratament discriminatoriu, atât timp cât nu au fost luate în considerație veniturile pe care titularul de licență le încasează din profesia de avocat (§69). Curtea Constituțională a recunoscut constituțional textul ”avocații” din punctul 2 al anexei nr. 2 la Legea nr. 1593/2002, în măsura în care nu se aplică în privința persoanelor cu dizabilități severe, accentuate sau medii care dețin licența de avocat și în cazul persoanelor care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii care dețin licența de avocat. Este de menționat faptul că, respectarea efectului general obligatoriu al hotărârilor Curții Constituționale nu înseamnă doar a da eficiență dispozitivului acestora, ci și, în egală măsură, considerentelor, respectiv interpretării date de Curtea Constituțională textelor Constituției, or, hotărârea este un întreg, o unitate a considerentelor și dispozitivului.

Prin urmare, bazându-se pe raționamentele hotărârii Curții Constituționale nr. 8 din 6 aprilie 2023, relevă că pentru acordarea statutului de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală (în categoria - persoane asigurate de Guvern) reclamanta urmează să probeze lipsa veniturilor din activitatea de avocat.

Reclamanta neîntemeiat solicită anularea răspunsului emis de CNAM cu nr. 0102/5012 din 06 august 2024, invocând că reprezintă un act administrativ individual defavorabil. Potrivit art. 11 alin. (1) lit. a) din Codul administrativ, actele administrative individuale pot fi: acte defavorabile - actele care impun destinatarilor lor obligații, sancțiuni, sarcini sau afectează drepturile/interesele legitime ale persoanelor ori care resping, în tot sau în parte, acordarea avantajului solicitat. În fapt, CNAM a expediat în adresa reclamantei răspunsul nr. 01-02/5012 din 06 august 2024 privind argumentarea prevederilor legale cu incidență în domeniul asigurărilor medicale și a impactului actelor normative care stabilesc expres obligația avocatului neangajat de a se asigura în mod individual, achitând prima de AOAM în sumă fixă.

Subsidiar, potrivit pct. 9 din Hotărârea Plenului Curții Supreme de Justiție nr. 10 din 30 octombrie 2009 cu privire la practica aplicării de către instanțele de contencios administrativ a unor prevederi ale Legii contenciosului administrativ, petiționarul nu poate să pretindă ca răspunsul la cerere să fie dat conform propriei sale formulări sau într-un anumit sens, după dorința personală, stabilirea răspunsului fiind atributul exclusiv al autorității publice competente.

Răspunsul CNAM se întemeiază pe dispozițiile legale, iar conform art. 4 din Legea nr. 100 din 22 decembrie 2017 cu privire la actele normative, actul normativ are caracter public, obligatoriu, general și impersonal. Prevederile actului normativ sunt executorii, opozabile tuturor subiecților de drept și, în caz de necesitate, sunt impuse prin forța de constrângere a statului. Prevederile Legii nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, Legii nr. 1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, Legii fondurilor asigurării obligatorii de asistență medicală pe anul 2024 nr. 420/2023 și ale Hotărârii nr. 1246/2018 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea/suspendarea statutului de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală sunt executorii și opozabile tuturor subiectelor de drept.

Suma pretinsă de 10 000 lei pentru cheltuielile de asistență juridică în cadrul procesului de judecată, în viziunea CNAM este exagerată, iar justificarea cheltuielilor solicitate de avocatul Procopciuc Angela (Licența nr. 1827 din 13.01.2010) nu sunt rezonabile. În contextul art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Practica Curții Europene a Drepturilor Omului referitoare la cheltuielile de asistență juridică relevă că, cheltuielile pentru asistența juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime. Pentru dovada cheltuielilor suportate, prin prisma practicii CtEDO, se evidențiază necesitatea prezentării, de către partea care pretinde compensarea cheltuielilor, a următoarelor documente: dovada achitării onorariilor avocaților (copii de pe dispozițiile de plată prin virament sau bonurile de plată); copia de pe facturile de strictă evidență, emise pentru clienți-persoane juridice și în alte cazuri stabilite de legislație; lista detaliată a actelor/acțiunilor efectuate de avocat și a timpului aferent acestora.

Prin **referința** Spitalului Clinic mun. Bălți s-a lăsat la discreția instanței soluționarea litigiului judiciar dedus judecății. *(f.d. 99-105)*

În ședința de judecată avocata Procopciuc Angela și reprezentantul său, avocatul Procopciuc Ion au susținut în unison acțiunea în sensul formulat și au pledat pentru admiterea acesteia.

În ședința de judecată reprezentantul Companiei Naționale de Asigurări în Medicină, Vodă Constantin nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei ca neîntemeiată.

În ședința de judecată Spitalul Clinic mun. Bălți nu s-a prezentat însă prin cerere a solicitat examinarea cauzei în lipsa sa.

Aprecierea instanței de judecată.

Audiind poziția participanților prezenți la proces, analizând piesele dosarului prin prisma rigorilor art. 130 din Codul de procedură civilă prin coraportare la prevederile legale ce guvernează raportul juridic litigios, instanța de judecată ajunge la concluzia că acțiunea dedusă

judecății este admisibilă, întemeiată și urmează a fi admisă parțial din următoarele considerente.

Conform **art. 22 din Codul administrativ**, autorităţile publice şi instanţele de judecată competente cercetează starea de fapt din oficiu. Acestea stabilesc felul şi volumul cercetărilor şi nu sunt legate nici de expunerile participanţilor, nici de cererile lor de reclamare a probelor.

Faptele deja cunoscute autorităţilor publice sau instanţelor de judecată competente, faptele general notorii şi faptele prezumate în virtutea prevederilor legale nu necesită a fi probate, până la proba contrarie.

În concordanță cu **art. 93 din Codul administrativ**, fiecare participant probează faptele pe care își întemeiază pretenţia. Prin derogare de la prevederile alin. (1), fiecare participant probează faptele atribuite exclusiv sferei sale. Reglementări suplimentare sau derogatorii sunt admisibile doar în baza prevederilor legale.

Conform **art. 189 alin. (1) și (2) din Codul administrativ**, orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ. O acţiune în contencios administrativ poate fi înaintată şi atunci când autoritatea publică nu a soluţionat în termen legal o cerere.

În acord cu **art. 194 alin. (1) din Codul administrativ**, în procedura în prima instanţă, în procedura de apel şi în procedura de examinare a recursurilor împotriva încheierilor judecătoreşti se soluţionează din oficiu probleme de fapt şi de drept.

În conformitate cu **art. 195 din Codul administrativ**, procedura acţiunii în contenciosul administrativ se desfăşoară conform prevederilor prezentului cod. Suplimentar se aplică corespunzător prevederile Codului de procedura civilă, cu excepţia art. 169-171.

Conform **art. 219 din Codul administrativ**, instanţa de judecată este obligată să cerceteze starea de fapt din oficiu în baza tuturor probelor legal admisibile, nefiind legată nici de declaraţiile făcute, nici de cererile de solicitare a probelor înaintate de participanţi.

Instanţa de judecată depune eforturi pentru înlăturarea greşelilor de formă, explicarea cererilor neclare, depunerea corectă a cererilor, completarea datelor incomplete şi pentru depunerea tuturor declaraţiilor necesare constatării şi aprecierii stării de fapt. Instanţa de judecată indică asupra aspectelor de fapt şi de drept ale litigiului care nu au fost discutate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată nu are dreptul să depăşească limitele pretenţiilor din acţiune, însă, totodată, nu este legată de textul cererilor formulate de participanţii la proces.

Instanţa de judecată poate avea o discuţie juridică cu participanţii la proces sau poate da în scris indicaţii cu privire la situaţia de drept a cauzei examinate.

În conformitate cu **art. 225 din Codul administrativ**, instanța de judecată nu este competentă să se pronunțe asupra oportunității unui act administrativ. Verificarea exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar se limitează la faptul dacă autoritatea publică:

a) și-a exercitat dreptul discreționar;

b) a luat în considerare toate faptele relevante;

c) a respectat limitele legale ale dreptului discreționar;

d) și-a exercitat dreptul discreționar conform scopului acordat prin lege.

Conform **art. 118 alin. (3) din Codul de procedură civilă**, circumstanţele care au importanţă pentru soluţionarea justă a cauzei sunt determinate definitiv de instanţa judecătorească pornind de la pretenţiile şi obiecţiile părţilor şi ale altor participanţi la proces, precum şi de la normele de drept material şi procedural ce urmează a fi aplicate.

Conform **art. 121 din Codul de procedură civilă**, instanţa judecătorească reţine spre examinare şi cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existenţa sau inexistenţa de circumstanţe, importante pentru soluţionarea justă a cazului, iar **art. 122 din Codul de procedură civilă** prevede că, circumstanţele care, conform legii, trebuie confirmate prin anumite mijloace de probaţiune nu pot fi dovedite cu nici un fel de alte mijloace probante. Admisibilitatea probelor se determină în conformitate cu legea în vigoare la momentul eliberării lor.

Admisibilitatea acțiunii de contencios administrativ.

1. Revendicările părții reclamante se circumscriu acțiunii în realizare, în virtutea art. 206 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, susceptibile examinării în procedura contenciosului administrativ în acord cu art. 189 alin. (1), 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ. Or, reclamanta pretinde obligarea CNAM de a o include în baza de date a persoanelor asigurate AOAM, precum și recuperarea cheltuielilor medicale.

2. Competența jurisdicțională materială și teritorială aparține Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

3. Drept subiectiv vătămat revendicat de partea reclamantă – dreptul la asigurare medicală obligatorie, asistență medicală garantată de stat.

4. Partea reclamantă a formulat cerere prealabilă, ca reacție a fost emis răspunsul CNAM nr. 01-02/5012 din 06 august 2024.

5. Corelând data comunicării deciziei pe marginea cererii prealabile cu momentul înaintării acțiunii în judecată, se atestă întrunirea termenului legal de valorificare a acțiunii.

6. Nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept; nu există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamanta a renunțat la acțiune sau și-a retras acțiunea într-un litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept sau că între parți s-a încheiat o tranzacție de împăcare; la aceeași sau la altă instanță de judecată nu se examinează o acțiune între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri de drept. La fel, acțiunea de contencios administrativ corespunde cerințelor prevăzute la art. 211 alin. (1) și (2) și art. 212 alin. (1) și a fost depusă de o persoană împuternicită.

În această ordine de idei, instanța de judecată constată cu certitudine că partea reclamantă a respectat rigorile de admisibilitate a prezentei acțiuni prevăzute la art. 207 din Codul administrativ.

Raționamentele instanței de judecată.

Instanța de judecată este obligată să reflecte în hotărâre motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de altele. Din interpretarea art. 6 din Convenția europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărârile contestate asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și argumentelor invocate de către părți întru, respectiv, admiterea sau respingerea acestora (cauza *Albină c/România, Hotărâre din 28 aprilie 2005, § 33*).

Articolul 6 § 1 din Convenţia Europeană pentru Drepturile Omului, obligă instanţele să-şi motiveze deciziile, acesta nu poate fi interpretat ca impunând instanţelor să ofere un răspuns detaliat la fiecare argument (a se vedea *Van de Hurk c. Olandei, 19 aprilie 1994, §§ 59 şi 61, Seria A nr. 288, şi Burg c. Franţei (dec.), nr. 34763/02, CEDO 2003-II*). Întinderea obligaţiei de a-şi motiva deciziile poate varia în conformitate cu natura deciziei şi trebuie determinată în lumina circumstanţelor cauzei (a se vedea *Ruiz Torija c. Spaniei şi Hiro Balani c. Spaniei, 9 decembrie 1994, Series A nr. 303-A şi 303-B, § 29 şi, respectiv, § 27; şi Helle c. Finlandei, 19 decembrie 1997, § 55, Rapoarte privind hotărîrile şi deciziile 1997-VIII*).

De altfel, instanţa de judecată nu poate exclude un argument sau o circumstanţă pretinsă de o parte care în opinia sa este determinantă şi confirmă poziţia sa, fără a o aprecia prin prisma temeiniciei, pertinenței litigiului în raport cu situaţia de fapt. Or, respectarea principiului egalităţii în faţa legii şi a justiţiei, precum şi dreptul părţilor de a fi auzite, reprezintă un aspect inerent respectării dreptului la un proces echitabil, garantat de art.6 § 1 al Convenţiei pentru Apărarea Drepturilor Omului şi Libertăţilor Fundamentale.

În plus, principiul *jura novit curia*, aplicabil la judecarea litigiilor enunţă că judecătorul trebuie să aplice acel text de lege care corespunde situaţiei de fapt calificate juridic de către parte, în măsura în care situaţia de fapt respectivă este confirmată de probele administrate în cauză.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului reiterează că efectul articolului 6 § 1 din Convenţie este, *inter alia*, de a plasa un ”tribunal” sub o obligaţie de a efectua o examinare adecvată a declarațiilor, argumentelor şi probelor, fără a prejudicia evaluarea acestora sau a faptului dacă ele sunt relevante pentru decizia sa.

Totodată instanța învederează jurisprudența Curţii Europene a Drepturilor Omului, care statuează că întinderea motivării depinde de diversitatea mijloacelor pe care o parte le poate ridica în instanță, precum şi de prevederile legale, de obiceiuri, de principiile doctrinale şi de practicile diferite privind prezentarea şi redactarea sentinţelor şi hotărârilor în diferite state (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Van den Hurk împotriva Olandei din 19 aprilie 1994, paragraful 61*).

Pentru a răspunde cerințelor procesului echitabil, motivarea ar trebui să evidențieze că judecătorul a examinat cu adevărat chestiunile esențiale ce i-au fost prezentate (*Boldea împotriva României din 15 februarie 2007, paragraful 29; Helle împotriva Finlandei din 19 februarie 1997, paragraful 60*). Or, conform regulilor unui proces echitabil, pornind de la aprecierea

rolului determinant al concluziilor sale, instanţa are obligaţia să examineze efectiv problemele esențiale care îi sunt identificate spre apreciere şi să nu să se limiteze doar la însușirea motivelor şi concluziilor date de participanții procesului.

Comisia Europeană în anul 2006 prin Compendiul de «cele mai bune practici» privind managementul timpului în cazul procedurilor judiciare (Strasbourg, 8 decembrie 2006, CEPEJ(2006)13) [6], a stabilit că, ”Judecătorii joacă rolul unui “terţ imparţial” în procesul de soluţionare a unui conflict.

Noţiunea de “act administrativ” este definită atât în legislația autohtonă, cât şi în Rezoluţia (77) Cu privire la protecţia individului faţă de actele autorităţilor administrative, adoptată de Comitetul de Miniştri al Consiliului Europei la 28 septembrie 1997. În accepțiunea reglementărilor enunțate, actul administrativ este o manifestare juridică unilaterală de voinţă, cu caracter normativ sau individual, din partea unei autorităţi publice în vederea organizării executării sau executării în concret a legii, actul administrativ desemnează orice măsuri individuale sau decizii luate în cadrul exercitării autorităţii publice, susceptibile de a afecta direct drepturile, libertăţile sau interesele persoanelor fizice sau juridice şi care nu este un act îndeplinit în cadrul exercitării unei funcții judiciare.

Controlul judiciar exercitat asupra administraţiei publice dispune de câteva trăsături distincte: este exercitat de către instanţa judecătorească care este independentă sub aspect organizaţional şi funcţional faţă de subiectul controlat; prin intermediul controlului se exercită funcţia instanţei de judecată (justiţiei) în calitatea sa de putere independentă din sistemul frânelor şi contrabalanţelor, care constituie o garanţie a legalităţii şi a contracarării abuzurilor de putere din partea autorităţilor executive; se realizează în cadrul procesului judiciar reglementat de normele juridice procesuale; un cerc de subiecţi speciali ai acestor raporturi juridice; existenţa unui litigiu de drept public în calitate de temei al activităţii de control judiciar; controlul judiciar urmăreşte realizarea a două scopuri: pe de o parte, asigurarea protecţiei drepturilor şi intereselor legale ale persoanelor fizice şi juridice, adică a interesului particular, pe de altă parte, neadmiterea excesului de putere din partea executivului, adică a interesului public; activitatea instanţelor de control asupra autorităţilor administraţiei publice este limitată de următoarele condiţii: temei al exercitării acestuia serveşte doar depunerea unei cereri din partea persoanelor interesate, adică controlul judiciar este mijlocit sau pasiv; obiect al activităţii de control îl constituie doar respectarea de către subiect a cerinţelor legalităţii, dar nu şi ale oportunităţii; dispunerea de către instanţe de un set destul de îngust de mijloace şi metode de exercitare a controlului, care, de asemenea, sunt limitate de lege; lipsa posibilităţilor de executare de sine stătătoare coercitivă a deciziilor judiciare.

În fapt, la data de 22 iulie 2024, Procopciuc Angela a constatat că nu deține statut de persoană asigurată în Sistemul informațional automatizat ”Asigurarea obligatorie de asistență medicală” (SIA ”AOAM”) pentru anul de gestiune. Ulterior, la data de 25 iulie 2024, a adresat o pretenție prealabilă în adresa CNAM, solicitând activarea statutului de persoană asigurată în SIA ”AOAM”.

La data de 06 august 2024 CNAM a oferit răspunsul cu nr. 01-02/5012 la cererea prealabilă prin care a comunicat petiționarei lipsa temeiului legal de a satisface solicitarea, pe motiv că, avocații cad sub incidența obligației de achitare a primei de asigurare obligatorie de asistență medicală (AOAM) în sumă fixă, făcând parte din categoriile de plătitori ai primei de AOAM prevăzuți la pct. 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală care se asigură în mod individual.

Ulterior, reclamanta a înaintat acțiune în instanța de judecată.

Asigurarea obligatorie de asistenţă medicală reprezintă un sistem autonom garantat de stat de protecţie financiară a populaţiei în domeniul ocrotirii sănătăţii prin constituirea, pe principii de solidaritate, din contul primelor de asigurare, a unor fonduri bănești destinate pentru acoperirea cheltuielilor de tratare a stărilor condiționate de survenirea evenimentelor asigurate (maladie sau afecțiune). Sistemul asigurării obligatorii de asistenţă medicală oferă cetățenilor Republicii Moldova posibilităţi egale în obţinerea asistenţei medicale oportune şi calitative. Este un mecanism de solidaritate socială, prin care persoanele contribuie financiar la un fond comun, din care sunt plătite serviciile medicale atunci când cineva are nevoie de ele.

Sistemul asigurării obligatorii de asistenţă medicală se organizează şi funcţionează având la bază următoarele principii:

- *principiul unicităţii*, potrivit căruia statul organizează şi garantează sistemul asigurării obligatorii de asistenţă medicală bazat pe aceleaşi norme de drept;
- *principiul egalităţii*, potrivit căruia tuturor participanţilor la sistemul de asigurare obligatorie de asistenţă medicală (plătitori de prime de asigurare obligatorie de asistenţă medicală, prestatori de servicii medicale și farmaceutice și beneficiari de asistență medicală și farmaceutică) li se asigură un tratament nediscriminatoriu în ceea ce priveşte drepturile şi obligaţiile prevăzute de lege;
- *principiul solidarităţii*, potrivit căruia plătitorii primelor de asigurare obligatorie de asistenţă medicală achită contribuţiile respective în funcţie de venit, iar persoanele asigurate beneficiază de asistenţă medicală şi farmaceutică în funcţie de necesităţi;
- *principiul obligativităţii*, potrivit căruia asiguratul are, conform legii, obligaţia de a participa la sistemul asigurării obligatorii de asistenţă medicală, iar drepturile de asigurări medicale se exercită corelativ cu îndeplinirea obligaţiilor;
- *principiul contributivităţii*, potrivit căruia fondurile de asigurări medicale se constituie pe baza primelor de asigurare achitate de către plătitorii stabiliţi de legislaţie;
- *principiul repartiţiei*, potrivit căruia fondurile de asigurări obligatorii de asistenţă medicală realizate se redistribuie pentru plata obligaţiilor ce revin sistemului asigurării obligatorii de asistenţă medicală, conform legii;
- *principiul autonomiei*, potrivit căruia sistemul asigurării obligatorii de asistenţă medicală se administrează de sine stătător, în baza legii, iar prestatorii de servicii medicale şi farmaceutice care acordă asistenţă medicală şi farmaceutică în sistemul respectiv activează pe principii de autofinanţare şi non-profit;

- *principiul transparenţei*, potrivit căruia fondurile de asigurări obligatorii de asistenţă medicală se gestionează transparent, prin informarea subiecților asigurării obligatorii de asistență medicală și a persoanelor interesate cu privire la executarea veniturilor și cheltuielilor.

Guvernul asigură din contul său anumite persoane (în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală) pentru a proteja categoriile vulnerabile ale populației, care nu au venituri suficiente sau nu pot contribui financiar la fondul de asigurări, dar care totuși au nevoie de acces la servicii medicale.

În continuare, instanța consideră oportun de a efectua o incursiune în materia efectelor și caracterelor juridice intrinseci ale hotărârilor judecătorești, relevând următoarele.

Puterea de lucru judecat a unei hotărâri judecătorești semnifică faptul că o acțiune nu poate fi judecată în mod definitiv decât o singură dată (bis de eadem re ne sit actio), iar hotărârea este prezumată a exprima adevărul și nu trebuie să fie contrazisă de o alta hotărâre (res judicata pro veritate habetur). Efectul de „lucru judecat" al unei hotărâri judecătorești are doua accepțiuni:

Stricto sensu semnifică autoritatea de lucru judecat (bis de eadem), care face imposibilă judecarea unui nou litigiu între aceleași părți, cu același obiect și pe aceleași temeiuri (exclusivitatea).

Lato sensu semnifică puterea de lucru judecat (res judicata), care presupune că hotărârea beneficiază de o prezumție irefragabilă că exprimă adevărul și că nu trebuie contrazisă de o altă hotărâre (obligativitatea).

Existența unei hotărâri judecătorești poate fi invocată în cadrul unui alt proces judiciar, cu autoritate de lucru judecat, atunci când se invocă exclusivitatea hotărârii judecătorești (art. 265 lit. b) din Codul de procedură civilă și art. 207 alin. (2) lit. a) din Codul administrativ), sau cu putere de lucru judecat, când se invocă obligativitatea sa (art. 123 alin. (2) din Codul de procedură civilă), fără ca în cel de-al doilea proces să fie aceleași părți, să se discute același obiect, pe aceleași temeiuri. Pentru a se invoca obligativitatea unei hotărâri judecătorești irevocabile privind soluționarea unui litigiu nu este necesară existența triplei identități de părți, temei și obiect, ci este necesară doar probarea identității între problema soluționată irevocabil și problema dedusă judecății, instanța de judecată fiind ținută să pronunțe aceeași soluție, deoarece, în caz contrar s-ar ajunge la situația încălcării componentei *res judicata*.

Este evident că raționamentele instanțelor de judecată materializate în actele judiciare nominalizate supra, trebuie luate în considerare, acceptate și respectate necondiționat de orice persoană fizică sau juridică, de drept public sau privat, inclusiv de instanțele de judecată sesizate să examineze chestiuni similare, conexe sau tangențiale cu cele examinate anterior de instanțele de judecată sub auspiciile *res judecata*, reiterând în acest sens art. 16 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă combinat cu art. 195 din Codul administrativ - hotărârile, încheierile, ordonanţele şi deciziile judecătoreşti definitive, precum şi dispoziţiile, cererile, delegaţiile, citaţiile, alte adresări legale ale instanţei judecătoreşti, sunt obligatorii pentru toate autorităţile publice, asociaţiile obşteşti, persoanele oficiale, organizaţiile şi persoanele fizice şi se execută cu stricteţe pe întreg teritoriul Republicii Moldova. Neexecutarea nemotivată a actelor judecătoreşti, dispoziţiilor, cererilor, delegaţiilor, citaţiilor, altor adresări legale, precum şi lipsa de consideraţie

faţă de judecată, atrag răspunderea prevăzută în prezentul cod şi în alte legi. Principiul fundamental regăsit și la art. 120 din Constituția Republicii Moldova care statuează că, este obligatorie respectarea sentinţelor şi a altor hotărâri definitive ale instanţelor judecătoreşti, precum şi colaborarea solicitată de acestea în timpul procesului, al executării sentinţelor şi a altor hotărâri judecătoreşti definitive.

La caz, prin hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 octombrie 2023 a fost respinsă acțiunea civilă formulată de CNAM împotriva avocatului Procopciuc Angela privind încasarea forțată a primei de asigurare obligatorie pentru anii 2019-2021 ca nefondată și a fost admisă acțiunea reconvențională a avocatului Procopciuc Angela privind încasarea din contul CNAM a primei de asigurare medicală obligatorie pentru anii 2018, 2019, 2020 în mărime de 6 084 lei și 4 056 lei pentru anul 2023.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2024 apelurile declarate de CNAM și avocatul Procopciuc Angela au fost respinse și a fost menținută hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 octombrie 2023 . Decizia de apel este definitivă și executorie, însă este susceptibilă de atac cu recurs la Curtea Supremă de Justiție.

Instanțele de judecată au reținut că, *Procopciuc Angela este încadrată în gradul III de dizabilitate cu stabilirea pensiei din 04 martie 2015. Având ca reper hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 06 aprilie 2023 ridicată în litigiul abordat supra, instanța a constatat că Procopciuc Angela, în calitate de persoană cu grad de dizabilitate mediu ce deține licență de avocat, nu intră în categoria persoanelor asigurate în mod individual ca avocat în baza generale, ci este asigurată de Guvern sub aspectul achitării primei de asigurare obligatorie de asistență medicală. ...interpretarea defectuoasă a legislației a dus la achitarea eronată de către CA "Procopciuc Angela" a primelor anuale de asigurare obligatorie de asistență medicală.*

Actualmente, hotărârea Judecătoriei Bălți (sediul Central) din 26 octombrie 2023 și decizia Curții de Apel Bălți din 18 aprilie 2024, sunt în vigoare și generează efecte juridice. De asemenea, concluziile instanțelor rămân valabile și în contextul speței deduse judecății, respectiv instanța nu poate neglija motivarea proiectată în aceste acte judecătorești și la va reține cu titlu de *res judecata*. Faptul că actele judecătorești nu au obținut la moment un caracter irevocabil, nu le știrbește din valoare și obligativitate.

Prin încasarea din contul CNAM a primei de asigurare medicală obligatorie pentru anii 2018, 2019, 2020 în mărime de 6 084 lei și 4 056 lei pentru anul 2023, instanțele de judecată expres au recunoscut calitatea reclamantei de persoană asigurată medical de către Guvern, fapt degrevat de probațiune sub egida art. 123 din Codul de procedură civilă.

La data de 06 aprilie 2023, Curtea Constituțională a pronunțat hotărârea nr. 8 privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 4 alin. (4) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998, din articolul 23 alin. (4) din Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 și punctul 10 al Regulamentului aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1246 din 19 decembrie 2018, în temeiul căreia s-a recunoscut constituțional textul "avocații" din punctul 2 al anexei nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală <u>în măsura în care nu se aplică în privința</u>

persoanelor cu dizabilități severe, accentuate sau medii care dețin o licență de avocat și în cazul persoanelor care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii care dețin licență de avocat.

În hotărârea nr. 8 din 06 aprilie 2023, Curtea Constituțională a subliniat următoarele raționamente determinante pentru justa soluționare a cauzei:

59. Astfel, potrivit Legii nr. 1260 din 19 iulie 2002 cu privire la avocatură, profesia de avocat este o profesie liberă și independentă, precum și că aceasta nu constituie activitate de întreprinzător [articolul 1 alin. (2)]. Avocatul acordă solicitanților asistență juridică calificată [articolul 8 alin. (1)], munca lui fiind remunerată din contul onorariilor primite de la persoanele fizice și juridice [articolul 63 alin. (1)], iar mărimea onorariilor se stabilește prin acordul părților contractante [articolul 63 alin. (2)]. De asemenea, Legea cu privire la avocatură prevede că, în funcție de starea materială a clientului, avocatul ar putea acorda asistență juridică în mod gratuit [articolul 5 alin. (5)].

60. Din conținutul normelor analizate, Curtea concluzionează că licența de avocat nu presupune și încasarea în mod automat a unor venituri pecuniare, încasarea acestora fiind dependentă, *inter alia,* de efortul fizic și intelectual (capacitatea de muncă) depus, de capacitatea avocatului de a avea clienți și a le presta acestora asistență juridică calificată. Prin urmare, deținerea de către o persoană cu dizabilități a licenței de avocat nu presupune și încasarea iminentă a unor venituri. Din acest punct de vedere, aceste persoane nu se deosebesc de persoana cu dizabilități care nu deține licență de avocat și respectiv această diferențiere nu are la bază un criteriu obiectiv.

61. Dimpotrivă, deținerea licenței de avocat ar putea constitui un criteriu obiectiv care ar justifica excluderea persoanelor cu dizabilități din categoria persoanelor asigurate de Guvern dacă mecanismul legal ar ține cont de veniturile persoanelor în discuție.

62. Prin urmare, Curtea constată că excluderea persoanelor cu dizabilități severe, accentuate sau medii și care dețin licență de avocat din categoria persoanelor asigurate de Guvern nu a avut loc pe baza unui criteriu obiectiv. Deși această concluzie este suficientă pentru soluționarea sesizărilor, Curtea consideră necesar să verifice și caracterul proporțional al măsurii contestate.

66. Excluderea persoanelor cu dizabilități din categoria ”persoană asigurată de Guvern” și includerea lor în categoria ”persoană asigurată individual” doar pentru faptul că acestea dețin licență de avocat impune concluzia că legislatorul nu a avut în vedere situația particulară a persoanelor în discuție, inclusiv capacitatea de muncă a titularului licenței de a exercita profesia de avocat și de a obține venituri. Situația particulară a persoanelor cu dizabilități îl obligă pe legislator să aibă în vedere și exigențele articolului 51 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora aceste persoane trebuie să beneficieze de ”o protecție specială din partea întregii societăți” și că statul trebuie să le asigure ”condiții normale de [...] readaptare [...] și de integrare socială”. În această cauză, de vreme ce la §§ 60-61 *supra* Curtea a reținut că excluderea acestor persoane nu a avut loc pe baza unui criteriu obiectiv, Curtea consideră justificat argumentul autorilor excepțiilor că excluderea automată a persoanelor cu dizabilități severe, accentuate sau medii din

categoria persoanelor asigurate de Guvern în cazul în care acestea decid să activeze în calitate de avocat, este în măsură să descurajeze aceste persoane să participe la viața socială.

69. Curtea menționează că această opțiune de politică socială a legislatorului, potrivit căreia, pe de o parte, persoanele cu dizabilități/persoane care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii au fost incluse în categoria persoanelor asigurate de Guvern și, pe de altă parte, persoanele cu dizabilități/persoane care asigură creșterea și educarea a patru și mai mulți copii și dețin o licență de avocat au fost incluse în categoria persoanelor asigurate în mod individual, creează un tratament discriminatoriu, atât timp cât nu au fost luate în considerație veniturile pe care titularul de licența le încasează din profesia de avocat.

Pe această undă de idei, în mod indubitabil se conchide că, Procopciuc Angela, în calitate de persoană cu grad de dizabilitate mediu ce deține licență de avocat, nu intră în categoria persoanelor asigurate în mod individual, ci este asigurată de Guvern.

Instanța consideră imperios să releve faptul că, Curtea Constituțională a emis o Adresă Parlamentului și Guvernului, în vederea reglementării mecanismului de calculare a primei de asigurare medicală obligatorie pentru avocații cu dizabilități și pentru avocații care asigură creșterea a patru și mai mulți copii, în funcție de veniturile obținute, în conformitate cu raționamentele prezentei hotărâri. Deci, până la instituirea unui mecanism în sensul vizat, chestiunea soluționării fiecărui caz particular constituie apanajul exclusiv al instanțelor de judecată. Or, lipsa unui mecanism de calculare a primei de asigurare medicală obligatorie pentru avocații cu dizabilități nu poate fi imputată acestora, din moment ce ei se circumscriu hotărârii Curții Constituționale nr. 8 din 06 aprilie 2023, în caz contrar hotărârea respectivă rămâne a fi un iluzorie și ineficientă. Obligația de creare a mecanismului se incumbă exclusiv statului (Parlamentul Republicii Moldova în sinergie cu Guvernul Republicii Moldova) care urmează să depună diligența și dexteritatea corespunzătoare pentru a remedia situația disputată.

În lumina hotărârii Curții Constituționale nr. 8 din 06 aprilie 2023, din optica unui observator obiectiv, echidistant și imparțial, veniturile pe care titularul de licență le încasează din profesia de avocat nu sunt plauzibile și suficiente pentru a justifica excluderea acesteia din categoria persoanelor asigurate de Guvern. În sensul dat, au fost prezentate declarațiile cu privire la impozitul pe venit pentru persoanele care desfășoară activitate profesională pentru perioadele 2023-2024 *(f.d. 128-133)* care atestă venituri obținute în perioada de gestiune a anului 2024 – 367 300,00 lei, suma cheltuielilor efective de la activitatea profesională – 263 443,00 lei, impozitul pe venit – 6 522,84 lei, pierderi/profit – 103 857,00 lei; venituri obținute în perioada de gestiune a anului 2023 – 242 000,00 lei, suma cheltuielilor efective de la activitatea profesională – 220 000,00 lei, pierderi/profit – 22 000,00 lei. Un calcul matematic elementar (prin deducerea/scăderea din venitul brut a tuturor plăților obligatorii la bugetul public național, cheltuielilor, scutirilor și identificarea profitului) scoate în evidență starea financiară a reclamantei care cu precădere nu poate declanșa exceptarea sa din categoria ”persoană asigurată de Guvern” din Registrul de evidență a persoanelor asigurate în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală, parte componentă a Sistemului informațional automatizat ”Asigurarea obligatorie de asistență medicală”.

Grosso modo, expresia ”venituri suficiente” nu are o definiție universal valabilă, ci depinde de contextul legal și economic în care este utilizată. În cazul discutat - legat de asigurarea socială și tratamentul diferențiat între persoane - ”venituri suficiente” se referă, în esență, la nivelul de venit care justifică excluderea unei persoane din categoria celor asigurate de Guvern, pe motiv că aceasta își poate plăti singură contribuțiile. În contextul speței judiciare, ”venituri suficiente” ar însemna venituri obținute din exercitarea profesiei de avocat, care sunt suficient de mari pentru a susține plata contribuțiilor la sistemul de asigurări (de sănătate, sociale etc.) din surse proprii, fără suportul statului. Dacă o persoană câștigă sub salariul minim pe economie, ea ar putea fi considerată fără venituri suficiente. Prin Hotărârea Guvernului nr. 846/2024, începând cu 1 ianuarie 2025, este majorat cu 10% salariul minim pe țară, de la 5 000 lei (anul 2024) la 5 500 (anul 2025) lei lunar pentru un program complet de lucru de 169 de ore, ceea ce reprezintă 32,54 lei pe oră. Deci, cu titlu exemplificativ, pentru anul 2023, profitul (venitul net) a reclamantei a constituit 22 000 lei, adică 1 833 lei lunar.

În concordanță cu **art. 2 din anexa nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală**, persoanele fizice neangajate, cu domiciliul în Republica Moldova, care se includ în una din următoarele categorii: mediatorii, notarii, avocaţii, executorii judecătoreşti, experţii judiciari care activează în cadrul unui birou de expertiză judiciară, interpreţii, traducătorii şi administratorii autorizaţi, indiferent de forma juridică de organizare a activităţii, neangajaţi, care au obţinut atestat, licenţă sau autorizaţie în modul stabilit de lege.

Dispoziția **art. 4 alin. (4) lit. i) din Legea nr. 1585 din 27 februarie 1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală** statuează că, Guvernul are calitatea de asigurat pentru următoarele categorii de persoane neangajate cu domiciliul în Republica Moldova şi aflate la evidenţa instituţiilor abilitate ale Republicii Moldova, specificate la alin. (9), cu excepţia persoanelor obligate prin lege să se asigure în mod individual: persoanele cu dizabilităţi severe, accentuate sau medii.

De altfel, prin **Hotărârea Guvernului nr. 441 din 21 iunie 2024** s-au operat modificări în privința **pct. 10 din Hotărârea Guvernului nr. 1246 din 19 decembrie 2018 pentru aprobarea Regulamentului privind acordarea/suspendarea statutului de persoană asigurată în sistemul asigurării obligatorii de asistență medicală**, textul normativ având următorul conținut: pentru persoanele fizice indicate la art. 4 alin. (4) lit. i) și j) din Legea nr. 1585/1998 cu privire la asigurarea obligatorie de asistență medicală, pentru perioada care se încadrează în categoriile prevăzute la pct. 1 lit. d) din anexa nr. 2 la Legea nr. 1593/2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală, se va acorda statutul de ”persoană asigurată de Guvern”.

Conform **pct. 34 alin. (2) lit. g) din Regulamentul pre notat**, statutul de asigurat pentru persoanele asigurate de Guvern - persoanele cu dizabilităţi severe, accentuate sau medii, se acordă de la stabilirea gradului de dizabilitate și se suspendă la expirarea termenului stabilit al gradului de dizabilitate.

Probe ce ar atesta expirarea termenului stabilit al gradului de dizabilitate în privința reclamantei nu au fost prezentate, totodată, partea pârâtă nu a obiectat asupra faptului că veniturile obținute de avocatul Procopciuc Angela dictau necesitatea impunerii către o asigurare individuală prin excluderea din categoria ”persoane asigurate de Guvern”, altminteri, din cuprinsul hotărârii Curții Constituționale nu rezidă că asigurarea de către Guvern intervine doar dacă persoana nu are în mod absolut venituri din activitatea de avocat așa cum sugerează în referință - Compania Națională de Asigurări în Medicină. Contrar celor invocate de autoritatea publică pârâtă, Curtea Constituțională franc recunoaște constituțional textul ”avocații” din punctul 2 al Anexei nr. 2 la Legea nr. 1593 din 26 decembrie 2002 cu privire la mărimea, modul și termenele de achitare a primelor de asigurare obligatorie de asistență medicală în măsura în care nu se aplică în privința persoanelor cu dizabilități severe, accentuate sau medii care dețin o licență de avocat, *per a contrario*, acest text legislativ este neconstituțional dacă vizează persoanele cu dizabilități severe, accentuate sau medii care dețin o licență de avocat, ipoteză aplicabilă în mod fidel în raport cu reclamanta Procopciuc Angela.

Din perspectiva instanței de judecată, hotărârea Curții Constituționale nr. 8 din 06 aprilie 2023 este clară, exhaustivă și comprehensibilă, iar poziția exprimată în referința Companiei Naționale de Asigurări în Medicină se detașează de la concluziile instanței de jurisdicție constituțională.

În corespundere cu art. 224 alin. (1) lit. c) din Codul administrativ, examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantei este întemeiată.

Pe cale de consecință, în lumina celor menționate supra, Compania Națională de Asigurări în Medicină urmează să o includă pe Procopciuc Angela, avocat în cadrul Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela” în Sistemul Informațional Automatizat ”Asigurarea Obligatorie de Asistență Medicală”, la categoria ”persoane asigurate de Guvern”.

Cu referire la pretenția reclamantei de recuperare a cheltuielilor atribuite la tratamentul medical la Spitalul Clinic mun. Bălți din 22 iulie 2024, instanța reține că satisfacerea pretenției vizate poate avea loc în cadrul unui proces judiciar în acțiune civilă, intentat împotriva pârâtului corespunzător, în modul și condițiile stabilite de Codul de procedură civilă, luând în considerare Normele metodologice de aplicare a Programului unic al asigurări obligatorii de asistență medicală.

Cheltuielile judiciare.

În conformitate cu **art. 82 din Codul de procedură civilă**, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat și din cheltuielile de judecare a cauzei.

În acord cu **art. 90 din Codul de procedură civilă**, din cheltuielile de judecare a cauzei fac parte:

a) sumele plătite martorilor, interpreţilor, experţilor şi specialiştilor;

b) cheltuielile de efectuare a cercetărilor la faţa locului;

c) cheltuielile de înştiinţare şi chemare a părţilor în judecată;

d) cheltuielile de transport şi de cazare suportate de părţi şi de alţi participanţi la proces în legătură cu prezentarea lor în instanţă;

e) cheltuielile suportate de cetăţenii străini şi de apatrizi în legătură cu plata interpretului dacă tratatele internaţionale la care Republica Moldova este parte nu prevăd altfel;

f) cheltuielile de căutare a pârâtului;

g) cheltuielile de efectuare a expertizei;

h) cheltuielile de executare a actelor judiciare;

i) cheltuielile de asistenţă juridică;

j) cheltuielile de declarare a insolvabilităţii;

k) compensaţiile pentru timpul de muncă pierdut;

l) alte cheltuieli necesare, suportate de instanţă şi de participanţii la proces.

În conformitate cu **art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă**, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

Potrivit **art. 96 alin. (1), (1[1]) din Codul de procedură civilă**, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut câștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. Cheltuielile menționate se compensează părții care a avut câștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Pe parcursul examinării cauzei deferite judecății, avocatul Procopciuc Angela a fost reprezentată în instanța de judecată de către avocatul Procopciuc Ion, iar pentru serviciile de asistență juridică prestate a achitat suma de 10 000 lei (zece mii lei), fapt confirmat prin factura fiscală din 03 octombrie 2024, ordinul de plată nr. 48 din 03 octombrie 2024. *(f.d. 79, 137)*

Raportând normele procedurale citate supra la circumstanțele speței și având în vedere soluția pronunțată pe caz, instanța consideră oportun de a obliga CNAM să achite în beneficiul Procopciuc Angela, suma de 5 000 lei (cinci mii lei) cu titlu de cheltuieli de asistență juridică, care în opinia instanței de judecată reprezintă un cuantum real, necesar și rezonabil, excedentul neîncasat fiind neîntemeiat.

Astfel, având în vedere criteriile de apreciere a cheltuielilor pentru asistență juridică desprinse din jurisprudența CEDO, instanța de judecată califică cheltuielile de asistență juridică încasate, ca **reale** *(confirmate prin bonul de plată, raport detaliat al acțiunilor desfășurate de avocat pe dosar)*, **necesare** *(acțiunile întreprinse de avocat pe caz, nelăsând umbră de îndoială în privința utilității acestora)* și **rezonabile** *(nefiind excesive, ba chiar comparabile cu cele fixate prin acte normative pentru asistență juridică garantată de stat)*.

Totodată, la determinarea cuantumului cheltuielilor pentru asistență juridică, au fost luate în calcul și Recomandările privind cuantumul onorariilor și compensarea de către instanțele de

judecată a cheltuielilor de asistență juridică, aprobate prin decizia Consiliului Uniunii Avocaților din 30 martie 2012.

Cât vizează cheltuielile de transport suportate de partea reclamantă, instanța atestă că procesul judiciar a derulat în două ședințe de judecată – 03 decembrie 2024 și 20 februarie 2025 exceptând ședința preconizată pentru deliberarea și pronunțarea soluției judecătorești – 06 martie 2025, iar pentru fiecare deplasare de la domiciliul reclamantei aflat în mun. Bălți către Judecătoria Chișinău (sediul Râșcani) a fost cheltuită suma de 800 lei, respectiv pentru prezența la două ședințe judiciare cheltuielile de transport au constituit suma de 1 600 lei. Au fost excluse cheltuielile de transport suportate pentru depunerea cererii de chemare în judecată și probelor, or, acest exercițiu putea derula fără cheltuieli de transport suplimentare, prin intermediul poștei terestre sau electronice, respectiv cheltuielile date sunt nejustificate.

În conformitate cu prevederile art. 224-225 din Codul administrativ al Republicii Moldova, instanța de judecată,

h o t ă r ă ș t e:

Se admite parțial acțiunea deferită judecății.

Se obligă Compania Națională de Asigurări în Medicină să o includă pe Procopciuc Angela, avocat în cadrul Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela” în Sistemul Informațional Automatizat ”Asigurarea Obligatorie de Asistență Medicală”, categoria ”persoane asigurate de Guvern”.

Se încasează din contul Companiei de Asigurări în Medicină în beneficiul Procopciuc Angela, avocat în cadrul Cabinetului Avocatului ”Procopciuc Angela”, cheltuielile de asistență juridică în cuantum de 5 000 lei și cheltuielile de transport în mărime de 1 600 lei, în rest cheltuielile de judecare a cauzei neîncasate, se resping ca fiind nejustificate.

În rest acțiunea dedusă judecății se respinge ca neîntemeiată.

Hotărârea susceptibilă de atac cu apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile de la pronunțarea dispozitivului hotărârii judecătorești, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Râșcani).

Președintele ședinței
Judecătorul **Gandrabur Marcel**